

Verwijzing

Dit is een afschrift van het in steno genotuleerde verslag van Bruno Gröning, gehouden 15 oktober 1949, 's avonds op de Traberhof bij Rosenheim.

Opnames van Bruno Grönings voordrachten, origineel gesproken, zijn verkrijgbaar op CD, en kunnen via het bijgaande internet adres besteld worden:

www.bruno-groening-stiftung.org

Toespraak van Bruno Gröning, Traberhof bij Rosenheim, 15.10.1949

“Ik kan me ten volle in jullie situatie verplaatsen.”

Beste zieken!

Ik kan me ten volle in jullie situatie verplaatsen. Ik ben er immers met hart en ziel bij, jullie de hulp en de genezing te geven. Maar het zal jullie toch al bekend zijn, dat men niets zal nalaten, dat ik niet in staat ben of kan zijn, jullie de hulp te bieden. Jullie hebben al menig blaadje gelezen, waarin men jullie van alles wil vertellen, zodat jullie niet gezond zullen worden. Mijn schuld is het niet! Dag en nacht sta ik alleen maar voor jullie klaar. Het is overal weer hetzelfde, overal zijn mensen die hulp zoeken, overal laat men mij niet met rust. Ik neem het niemand kwalijk, maar deze korte tijd moet men mij nog laten, tot het zover zal zijn, dat ik jullie in geordende omstandigheden de hulp en de genezing kan geven. Ik laat je weten dat ik risico's zou hebben genomen, als ik niet zo zeker van mezelf was geweest tot op de dag van vandaag. En dit wil ik niet nog eens doen.

Ik neem het jullie niet kwalijk. Maar jullie kunnen mij ook geen ongelijk geven, als ik jullie nu moet laten wachten. Ik heb jullie gezegd, dat ik maandag deze mensen zal helpen, die van ver komen, en die vandaag misschien al hun laatste cent hebben uitgegeven. Maar ik kan niet vroeger, met de beste wil niet. Ik moet doorrijden, ik heb geen nachtrust, maar dat is niet erg. Maar ik moet elke minuut hiervoor gebruiken om te bereiken, dat ik jullie deze hulp hier, geordend kan geven.

Het spijt me zeer, maar juist, omdat het me spijt, doe ik zelfs nog meer. Het interesseert me momenteel nog niet, dat men smerige dingen in het leven heeft geroepen, die niet op waarheid berusten. Dat stoort me niet. Ik zie, hoe momenteel de nood en de ellende van alle mensen is. Thuis is overal ziekte, en daar wil en zal ik helpen.

Pak alsjeblieft een voorwerp, dat u bij zich heeft, maakt niet uit wat, in de rechterhand. Wie anders niets heeft, pak een stok, of de dames een handtas, iets.

Haal jullie arm gerust omlaag, en zo wil ik jullie tenminste alvast de pijn wegnemen, als hier niet meteen een genezing plaatsvindt. Dit wens ik jullie uit heel mijn hart. Let goed op jullie lichaam, wat daar gebeurt, en jullie zullen meer of minder zeker vaststellen, dat de pijn verdwenen is. Als jullie geloven, dat jullie de pijn nog in of aan jullie lichaam hebben, dan kunt u constateren, dat het niet meer dezelfde, maar reeds de Regelungs pijn is.

Als het alleen maar met de genezing te maken had, dan was het allemaal niet zo erg. Als ik alleen maar het werk zou hebben met het vormen van de gezondheidscentra, zou het ook al niet zo erg zijn. Het ergste is, dat die vieze monden aan het werk zijn, en jullie de hulp te onttrekken, doordat men helemaal niets heeft nagelaten, mij te vernietigen. Maar ik laat iedereen weten, dat zij er niet toe in staat zullen zijn.

(Interrupties: “Heer Gröning, laat ze schrijven en praten, U hebt ons vertrouwen, en dit zult U voor altijd behouden. God zal U beschermen!”)

Kath. Priester: “Heer Gröning, ik ben een katholieke priester, en ik ben hier naar toe gekomen, omdat ik vertrouwen in u heb. En ik was net zo geschokt als de mensen, die met het zelfde vertrouwen naar u toe kwamen, te ervaren, dat er vandaag niet genezen wordt. En nu kwam de gedachte in mij op, en ik denk, in de naam van allen te mogen spreken, uw werk tot het opzetten van gezondheidscentra te ondersteunen, indien alle belanghebbenden zich bereid verklaren, een bepaald maand- of wekelijks - of kwartaal-, jaarlijkse bijdrage te geven. In een oproep zouden miljoenen bijeenkomen, meer dan voor enig andere zaak.”

Dank u, eerwaarde, dat u precies naar mijn bedoeling gesproken heeft. Ik dank u voor de mooie woorden en het grote vertrouwen, dat u ook heeft uitgesproken namens alle zieken. Al die smerige mensen hebben niets nagelaten, mij in mijn werk en in de hulp, die ik jullie zou geven, te storen. Vier vergiftigingen zijn er, dat betekent nog niet dood; zover is het nog niet gekomen. Alleen ik merk er nog niets van, ondanks dat ik het meeste heb. Maar maakt u zich hieromtrent geen zorgen, ik drink het literwijze. Maar ik heb mij, meteen toen ik naar München kwam, niet vergist in deze smerige mensen. Maar ook dit komt in orde, en deze mensen zal ik onder de aandacht brengen.

(Pauze)

Ik weet precies te vertellen, dat, zoals jullie hier voor me staan, jullie geholpen zijn. Deze enkele dagen, waar ik weer onderweg was, hebben mij talloze mensen bevestigd, dat zij hier in de massa genezing hebben ontvangen. Ook weet ik, dat jullie vertrouwen in mij hebben, om gezond te worden. Het ligt gewoon aan de grootte van het lijden, dat de een of ander in zijn lichaam heeft. Alles op zijn tijd. Maar vaak gaat het bij mij sneller, als een mens soms denken kan. Vandaag ben ik reeds zo ver - en het zou nog beter kunnen gaan - dat ik een blinde vrouw binnen drie minuten het volledige gezichtsvermogen heb teruggegeven. En ik ben daarom overgestapt, al vanaf dat ik de grond in Herford heb betreden, de inrichting van de gezondheidscentra te exploiteren. Daar kan ik van de een naar de andere mens gaan, dat gaat razendsnel, en dan is het gebeurd. Net zoals hier, als ik het op deze manier verder kon doen en de een of ander zou niets voelen, omdat hij werd afgeleid, dan zou hij op dat moment wellicht zeggen, het heeft toch niet geholpen. Maar het zal ieder mens duidelijk zijn, dat de paddenstoel, die uit de aarde groeit, niet een twee drie, al zo groot is, zoals hij moet zijn. Ook dit heeft zijn tijd nodig.

Ik zeg jullie, dat jullie mij moeten vertrouwen en aan God geloven, en dit geloof moeten versterken, en dit Goddelijk geloof in jullie moeten dragen, je hele leven lang. Niet alleen, zoals tot dusver, dat mensen geloofden, door dagelijks of een maal per week naar de kerk te gaan, dat zij die mensen waren, die zich tot gelovigen konden rekenen. Nee, beste zieken, zo is het niet, men moet niet eerst bidden, en meteen daarna een slecht mens zijn. Nee, leven met het geloof, dan kunnen jullie geen slecht mens zijn, dan zijn jullie het waard, om als mens aangesproken te worden.

Maar ik wil jullie niet langer tegenhouden met fraaie woorden; ik weet, en jullie weten, wie ik ben, waartoe ik mij verplicht voel en dat ik dit ook nakom en dit zal doen, waartoe ik mij verplicht voel.

Mijn beste zieken, ik hoop dat jullie mij begrepen hebben, en ook ik houd mij aan mijn woord. Ik heb jullie beloofd, voor mensen die van ver komen, uit de Russische zone of zelfs uit een buurland of uit Westfalen of Schleswig-Holstein, maandagvoormiddag hier een genezing te voltrekken onder aanwezigheid van een arts, zodat die smerige monden geen vat op mij kunnen hebben. Zelf onderzoek ik in ieder geval, en heb ik mijn mensen eveneens opgedragen, hetzelfde te doen en heb een paar goede journalisten al gezegd, dat zij zelf ook een of ander geval onderzoeken, hoe het verloop van de genezing was.

Ze moeten niet onwetend blijven, ook hoeven ze niet overtuigd te worden, zij moeten genezen worden. Ik ben hier niet om mensen te overtuigen, ik voel me verplicht om mensen te helpen en te genezen.

Nu vraag ik jullie, niet ook nog gedurende de nacht of misschien overdag te blijven, maar rustig naar huis te gaan. Ik zou zeker liever morgen hier willen zijn dan maandag, maar ik heb elders belangrijke afspraken, die niet voor mij van groot belang zijn, maar die voor jullie van groot belang zullen zijn. En dit kan ik niet nalaten, ik moet hier naar toe.

Ik wil niemand zeggen, hier misschien nog de nacht te blijven. Voor zover het mogelijk is, vraag ik jullie, naar huis te gaan of onderdak te zoeken. Zelf heb ik ook geen onderdak, en ook geen bed; mijn bed heb ik weggegeven, en als ik onderweg ben, heb ik immers ook geen bed nodig, omdat ik helemaal niet aan slapen toe kom. Ik ben na 8 uurtjes gaan liggen, heb amper een uur gelegen, maar ben nog niet aan slapen toe gekomen,

Meer wil ik jullie hierover niet vertellen, ik wil alleen maar zeggen, dat jullie gedurende de nacht niet buiten moeten blijven, dat jullie misschien nog een verkoudheid oplopen, bij hetgeen jullie al hebben.

Heb nog geduld tot maandag, dit is een uitzondering, jullie te laten wachten, is niet wat ik wil.

Bron
Archief Bruno Gröning Stichting